

عنوان مقاله:

معرفی روش MaxEnt برای ارزیابی زیستگاه حیات وحش در ایران

محل انتشار:

اولین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیر زیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست دانشگاه اراک

نوید زمانی - هیئت علمی محیط زیست دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء(ص) بهبهان

مسلم مومنی اصل - رئیس مرکز راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار

حبیب کولیوند - دانشجوی کارشناسی ارشد آلاینده های محیط زیست، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر تعیین وضعیت پراکنش و توزیع گونه ها و وضعیت زیستگاه های تحت اشغال آنها از اهمیت به سزایی در برنامه های حفاظتی و مدیریت حیات وحش برخوردار شده است. اما مشکل زمان و بودجه قابل دسترس برای مطالعه گونه ای از حیات وحش در مقیاس وسیع دشوار و در بسیاری از موارد غیر ممکن است. لذا از روش های مدلسازی استفاده می شود. یکی از مشکلات اساسی مدل هایی که نیاز به داده های حضور و عدم حضور به عنوان متغیر وابسته دارند، نبود داده های عدم حضور مطمئن است. بنابراین از دیگر روش هایی که تنها مبتنی بر داده های حضور هستند مانند MaxEnt استفاده می شود. استفاده از مدل های که تنها نیازمند داده های حضور هستند، می تواند از خطاهای حاصل از بکارگیری داده های عدم حضور اشتباه جلوگیری کند. اما این داده های فقط حضور نیز خود دارای محدودیت هایی هستند. محدودیت اساسی داده های تنها حضوری آن است که خطای انتخاب نمونه تأثیر بسیار شدیدی بر روی مدل های تنها حضوری نسبت به مدل های حضور عدم حضور دارد.

کلمات کلیدی:

MAXENT، حفاظت و مدیریت، مطلوبیت زیستگاه، نقاط حضور، الگوریتم های یادگیری ماشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/265065>

